

פרשת צו

בליל הסדר אנו מציינים את יציאת עם ישראל מעבדות לחירות, נשאלת השאלה מהי חירות? האם אדם שחש בן חורין לעשן או לפגוע בזולת הוא בן חורין? האם חירות היא כל דבר שאדם רוצה לעשות או שיש לה משמעות עמוקה יותר?

כותב הרב אברהם יצחק הכהן קוק: "החירות הצביונית היא אותו הרוח הנישאה שהאדם וכן העם בכלל מתרומם על ידה **להיות נאמן להעצמיות הפנימית שלו**" כלומר שהחירות איננה חופש לעשות ככל העולה ברוחך, אלא היכולת להיות נאמן לערכים שלך ולתפיסת העולם שאתה דבק בה.

אנשים רבים חושבים שהם בני חורין, אך בעצם הם משועבדים לכבלים נסתרים רבים, כגון פרסומות, תאוות ויצרים, לחץ חברתי ותדמית חיצונית. כל אלו הם שיעבודים חיצוניים שלא רואים אותם על פני השטח, ודווקא בגלל זה הם מסוכנים הרבה יותר.

יציאת מצרים באה לציין לא רק את החירות הגופנית של העבדים המשתחררים מאדוניהם, אלא גם את היכולת של אומה שלמה להשתחרר מהתרבות המצרית האופפת אותה, שהייתה בנויה ממעמדות עליונים ותחתונים, שדגלה במלך עריץ שמשעבד את עמו. ולפתח לעצמה תרבות אחרת שמאמינה בחירות האדם, בערך ההרמוניה והשוויון ובדאגה לכל חלקי החברה.

בבית הספר אנו מאמינים ברוחו הפנימית של הילד, אנו מנסים לתת לילדים את הכלים להיות נאמנים לתפיסתם ואמונתם, מתוך הכרת הזולת השונה, ותוך יצירת דיאלוג בין כל חלקי החברה, דיאלוג של שכנוע ולא של כפיה, של כבוד הדדי ואהבת החבר.

עלינו לצאת מן המיצרים של הפירוד והשנאה ששוררים בחלק מן החברה ולהיפתח לאמת הפנימית שלנו, של האחדות והאהבה לזולת.

שבת שלום, יאיר שטראוס.

רב בית הספר משלב "קשת התקווה" באליקים

לתגובות: yairstr@gmail.com